

تحقیق نقش دروس نظری در

افزایش کارآیی حرفه‌ای دانش آموزان کم توان ذهنی

کوین شیرزاد/ کارشناس مدیریت و برنامه ریزی آموزشی/ مدیر مرکز آموزشی استثنایی ۱۵ خرداد فریدون کنار

طبیه شغلی کناری/ کارشناس آموزش ابتدایی/ آموزشگار مرکز آموزشی استثنایی ۱۵ خرداد فریدون کنار

بود. این موضوع در ارتباط با افراد کم توان ذهنی از حساسیت بیشتری برخوردار بوده است. چون این گروه از افراد با دارا بودن ناتوانی های زیاد، وقتی اجتماع مدرسه را ترک می کنند به دلیل کمبود سامانه های تأمین کننده خدمات مورد نیاز شغلی با خلاء وجود آموزش های خاص ضروری مرتبط رویه رو می شوند. به علاوه ناگاهی افراد کم توان و والدین آنها از منابع و مراکز حمایتی موجب احساس اضطراب و تشویش شده و کیفیت زندگی افراد کم توان را پایین می آورد.

در مفهوم آموزش شغلی هانگرفورد آمده است که برنامه کودکان کم توان ذهنی کلّاً باید پیرامون دستیابی به صلاحیت های شغلی و اجتماعی باشد زیرا تنها در این صورت است که کودک کم توان ذهنی می تواند به حد توانایی افراد عادی نزدیک شود.

در تعاریف جامع و کامل از مهارت شغلی یا

حرفه‌ای اشاره می شود که:

۱. آموزش شغلی در یک مدرسه زمانی مؤثر واقع می شود که شاگردان آن کلاس در درس های کلیدی، یعنی خواندن، نوشتن و حساب دست کم تا حدودی مهارت داشته باشند.

۲. دادن اطلاعات درباره مشاغل برای کودکان کم توان ذهنی آنقدر مهم نیست بلکه پایین بودن و آشنا شدن با تعهدات و موقعیت های خاص مشترک همه حقوق بگیران اهمیت دارد.

چکیده

توسعه‌ی حرفه‌ای فرآیند پویایی است که افراد را در ارزیابی مستمر، تجزیه و تحلیل و ترکیب اطلاعات پیرامون بازار کار و خود درگیر می کند. اگرچه به علت تفاوت های فردی و شرایط زندگی دانش آموزان کم توان ذهنی نمی توان رابطه‌ی معنی داری میان فعالیت های توسعه‌ی حرفه ای و نتایج اشتغال در بزرگسالی برقرار کرد اما پژوهش ها حاکمی از آن است که اشتغال آینده، عزت نفس، استقلال و امنیت شغلی دانش آموزان کم توان ذهنی به طور معناداری با اجرای برنامه آموزش شغلی در مدرسه و فعالیت های حرفه ای مرتبط است. این مقاله به تأثیر عملکرد درست عوامل اجرایی و آموزشی مدارس اشاره دارد. امیدواریم این نوشتار تا حدودی نظرها را نسبت به هدف های مهم مهارت های حرفه‌ای کودکان کم توان ذهنی تغییر دهد.

مقدمه

انتخاب شغل و اشتغال در بزرگسالی مرحله‌ای است که در زندگی بسیاری از افراد جامعه به نحوی اتفاق می افتد. انتخاب شغل که ممکن است به رضایت و امنیت شغلی بیانجامد و یا بر عکس این نتایج را در بر نداشته باشد. به نظر می رسد هر قدر آموزش های دریافت شده گذشته فرد بیشتر در راستای زمینه های موجود در او باشد احتمال موقیت شغلی وی نیز در بزرگسالی تضمین شده تر خواهد

می‌رود همان کاری را انجام دهد که گفته می‌شود در آن از همه ضعیف‌تر است. از او انتظار می‌رود که بدون کمک مهارت‌ها و اطلاعات کسب شده در مدرسه را به موقعیت‌های زندگی منتقل کند و این در رقابت با بزرگسالانی که از هوش عادی خود برخوردارند با یک عامل مشکل‌زا مواجه می‌گردد. از آنجا که مدرسه از زمانی که آنها به آن وارد می‌شوند تا زمانی که آن را ترک می‌کنند مسئول آموزش کودکان کم توان ذهنی است. صرفاً منطقی به نظر می‌رسد که مدرسه وظایفش را تا آنجا گسترش دهد که دوره‌ی سازگاری بعد از مدرسه را نیز دربرگیرد. این دوره از زمانی که کودکمان که حالا جوانی شده می‌تواند مدرسه را ترک کند شروع می‌شود و تا موقعی که او در جامعه به یک سازگاری اجتماعی و اقتصادی می‌رسد باید ادامه پیدا کند.

به نظر می‌رسد هر قدر آموزش‌های دریافت شده گذشته فرد بیشتر در راستای زمینه‌های موجود در او باشد احتمال موفقیت شغلی وی بیشتر در بزرگسالی تضمین شده‌تر خواهد بود

دانش آموزان کم توان ذهنی باید آموزش شغلی را همزمان با تحصیل خود دریافت کنند و بعد از فراغت از تحصیل با راه یافتن به مدارس حرفه‌ای یک شغل خاص را بر طبق علائق خود ادامه دهند تا بعد از پایان این دوره بتوانند حداقل سازگاری حرفه‌ای و حداقل درآمد مالی را کسب کنند.

مدرسه به چند دلیل برای تدوین یک برنامه بعد از مدرسه موقعیت مطلوبی است چون با کودکان چندین سال در تماس بوده است و مسئولیت آموزش

۳. مهم‌ترین مسئله در مهارت‌های حرفه‌ای آن است که به کودک کم توان ذهنی فرصتی داده شود تا توانایی‌هایش را به ظهور برساند و مانند افراد عادی جامعه به دور از ناامیدی به شایستگی حرفه‌ای برسد.

نقش معلم در مهارت‌های شغلی و حرفه‌ای

از مطالب گفته شده چنین استنباط می‌شود که هدف تمام برنامه‌هایی که برای کودکان کم توان ذهنی طرح ریزی می‌شود این است که کودک کم توان ذهنی را برای نوعی شغل تربیت کند و در این جا نقش معلم به عنوان مهم‌ترین عنصر آموزشی مشخص می‌شود و آن این است که چون بسیاری عقیده دارند که چون کودکان عقب مانده‌ی ذهنی نمی‌توانند در موضوع‌های نظری نظیر خواندن نوشتن، حساب، جغرافیا و تاریخ و ... شایستگی کسب کنند یا موقیتی به دست آورند لذا بهترین برنامه آموزشی برای ایشان آن است که آنها را به نوعی کلاس کار آموزی حرفه‌ای بگمارند. ولی نقش معلم به عنوان یک راهنمای از ابتداء ورود کودک به مدرسه تا پایان سن نوجوانی با کودک کم توان است این است که قبل از این که کودک به کلاس حرفه‌آموزی برسد باید کوشش کند به جای را به این کودکان بیاموزند که برایشان مفید باشد یعنی فقط یادگیری غیرماهرانه نباشد بلکه شغل را با هدفمندی درست انتخاب کند و یادگیری نظری آنها شایستگی شغلی آنها را بالا ببرد.

نقش کلیدی مدرسه برای کودکان کم توان ذهنی اگر تجربه‌های مدرسه به زندگی شغلی یا حرفه‌ای کودک کم توان ذهنی انتقال پیدانکند از او انتظار

آنها را برعهده داشته است. با توانایی‌های فردی، کودکان در سطح سنی مختلف به فعالیت‌های مختلفی علاقمندند.

۳. واحد کار باید کودک را به عنوان یک فرد رشد دهد و فعالیت‌های گروهی را در او با مشارکت و تشریک مساعی در گروه تغییر کند. در بیشتر واحدها هر کودک، طبق علاقه و توانایی‌های خود می‌تواند از یک جنبه از واحد بهره‌مند شود.

۴. واحد کار باید فرصتی در اختیار کودک بگذارد تا بتواند عادات و نگرش‌های خود را رشد دهد. این موارد باید شامل دانش‌ها و مهارت‌های لازم برای شرکت او در اجتماعات باشد.

۵. واحدی که انتخاب می‌شود باید واحدی باشد که علاقه را در فعالیت‌های خارج از مدرسه توسعه و رشد دهد واحدی که به خارج از اجتماع کلاس می‌رود و به خانه و جامعه راه می‌یابد عالی تر از واحدی است که تنها در کلاس درس وجود دارد.

۶. واحدی که انتخاب می‌شود باید شامل فعالیت‌هایی باشد که دروس کلیدی را به کار گیرد. تدریس خواندن، نوشتمن، ریاضیات، جغرافیا، تاریخ، تعلیمات مدنی و دیگر درس‌های مدرسه را با فعالیتی که کودکان در آن شرکت می‌کردند می‌آمیختند. براساس نظر یکی از دانشمندان به نام اینگرام برای اساسی کردن کارهای بزرگ آموزشی و مربوط ساختن هر چیز بیشتر آنها با نیازهای زندگی لازم است که کلاس درس را طوری سازماندهی کنیم که واحدهای کار یا مراکز توجه کودکان، بر فعالیت‌های آنها در کلاس درس حکم فرما باشند.

۷. واحد باید به طریقی باشد که تجارب گوناگونی برای کودکان فراهم آورد مانند واحدهای درباره‌ی خانه، شهر، بازار، تلفن، کتاب، مسائل خودبازی، استفاده از پول و محیط اطراف.

چه زمانی می‌توانیم واحدهای کاری تجربی را در مدرسه، به جامعه بعد از مدرسه کودکان کم قوان ذهنی مرتبط کنیم؟

۱. اطلاعات شغلی^۱: در اطلاعات شغلی، اطلاعاتی درباره‌ی مشاغل، به دانش آموزان داده می‌شود و

واحد تجربی

متخصصان آموزش و پژوهش معتقد بودند که کودکان «ضمن عمل، یاد می‌گیرند» و اگر درس‌های مدرسه با موضوع‌های مورد علاقه‌ی آنها یا با واحدهای کاری مورد توجه آنها در ارتباط باشد و با سطح سنی ایشان متناسب باشد آنها را بهتر فرا می‌گیرند. لذا خواندن، نوشتمن، ریاضیات، جغرافیا، تاریخ، تعلیمات مدنی و دیگر درس‌های مدرسه را با فعالیتی که کودکان در آن شرکت می‌کردند می‌آمیختند. براساس نظر یکی از دانشمندان به نام اینگرام برای اساسی کردن کارهای بزرگ آموزشی و مربوط ساختن هر چیز بیشتر آنها با نیازهای زندگی لازم است که کلاس درس را طوری سازماندهی کنیم که واحدهای کار یا مراکز توجه کودکان، بر فعالیت‌های آنها در کلاس درس حکم فرما باشند. اینگرام چند نمونه از معیارهایی که در واحدهای کار مؤثرند به این شرح نام برده:

۱. واحدهای کار باید از موقعیت‌های زندگی واقعی کودکان گرفته شوند و از علاقه‌ی مستقیم آنها سرچشمه بگیرند.

۲. انتخاب واحد باید به سطح رشد ذهنی و

این موضوع‌های بنیادی به شرح زیر است:

موضوع بنیادی ۱: خانه

موضوع بنیادی ۲: محله

موضوع بنیادی ۳: روستا

موضوع بنیادی ۴: شهر

موضوع بنیادی ۵: مطالعه‌ی زمینه‌های شغلی

موضوع بنیادی ۶: راهنمای انتخاب شغل، به دست آوردن و نگهداری آن مناسب نوجوانان

موضوع بنیادی ۷: راهنمای خرج کردن درآمد مناسب کودکان

موضوع بنیادی ۸: کارگر به عنوان یک شهروند و یک فرد اجتماعی مناسب نوجوانان

در بین این موضوع‌های بنیادی موضوع^۶،^۷ و^۸ در مناسب نوجوانان می‌باشد که آموزش و پرورش به

ویژه معلم و مدرسه‌به باید این موضوع‌ها را برای رسیدن به نتیجه مطلوب آینده برای کم‌توانی ذهنی

بیشتر مورد توجه قرار دهند. چون دیده می‌شود که

۸۰ تا ۸۰ درصد این کودکان شغل خود را به علی

غیر از ضعف در مهارت‌های شغلی از دست می‌دهند.

بنابراین برنامه‌ی آموزشی حرفه‌ای شامل زمینه‌هایی از آموزش می‌شود که اخراج از کار را در کم توان

ذهنی کاهش می‌دهند.

این زمینه‌ها عبارت‌اند از: سلامتی شخصی، وضع

ظاهر، رفتار، راه‌های کاریابی، توانایی در نگهداری

شغل، توانایی در سازگاری با حوادث و بیکاری،

طرز رفتار با کارفرما، طرز رفتار با همکاران، هزینه‌ها

و امور بانکی، راه‌های رفت و آمد در شهر، نکاتی درباره‌ی زندگی خانوادگی، نکاتی درباره‌ی زندگی

در خارج از خانه، تفریحات، روابط شخصی، روابط

گروهی و شهروندی.

طرح نیویورکی کوششی است برای تدوین یک

کارهایی که در یک شغل موجود در جامعه باید انجام شود مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. این اطلاعات به این کودکان کمک می‌کند تا اهمیت این مشاغل را برای خود درک کنند.

اگر تجربه‌های مدرسه به زندگی شغلی یا حرفه‌ای کودک کم توان ذهنی انتقال پیدا نکند از او انتظار می‌رود همان کاری را انجام دهد که گفته می‌شود در آن از همه ضعیفات راست

۲. راهنمایی حرفه‌ای^۹: در راهنمایی حرفه‌ای به کودک کمک می‌شود تا تواناییهای خود را نسبت به مشاغلی که به آن علاقمند است بسنجد و شغلی را اختیار کند که برایش از همه مناسب‌تر است.

۳. تربیت حرفه‌ای: در تربیت حرفه‌ای مهارت‌های ذاتی مربوط به کار، مهارت‌های غیرذاتی مربوط به کار و نیز عادات محلی، طرز برخورد با دیگران و صفات لازم برای یک کارگر و یک شهروند خوب به کودک آموزش داده می‌شود.

۴. به کارگماری: در این زمینه به کودک یا فرد کمک می‌شود تا کاری پیدا کند.

۵. استقرار اجتماعی^{۱۰}: در این زمینه به سازگاری کودک با شغل خود و سازگاری با جامعه اش تا زمانی که لازم باشد کمک می‌شود. طبق عقیده‌ی هانگرفورد، آموزگاران در سه زمینه‌ی اول مسئولند و دو وظیفه‌ی آخر را آموزش و پرورش و اداره‌ی کارگزینی و استخدامی می‌توانند انجام دهند.

گروه تحقیق نیویورک برای دستیابی به هدف‌های آموزش حرفه‌ای یک برنامه‌ی آموزشی پیرامون موضوع‌های بنیادی^{۱۱} مورد علاقه‌ی کودکان طرح‌ریزی کرده است.

- ۴. هدف‌های مسئولیت اجتماعی**
- هدف‌ها را می‌توان به طریق متعدد اخهار کرد. با وجود این به طور کلی همهٔ متخصصان آموزش و پرورش توافق دارند که هدف‌های مشخص‌تر برای عقب مانده‌های ذهنی به قرار زیر است:
۱. آنها باید سازگاری با همنوعاعاشان را یاموزند بدین معنی که باید از طریق کسب تجارب اجتماعی متعدد صلاحیت اجتماعی پیدا کنند.
  ۲. باید یاد بگیرند که به منظور تحصیل درآمد برای زندگی خود، در کار شرکت کنند، بدین معنی که باید از طریق راهنمایی و آموزش شغلی به عنوان بخشی از تجربهٔ مدرسهٔ صلاحیت حرفه‌ای لازم را کسب کنند.
  ۳. باید از طریق یک برنامهٔ بهداشت روانی خوب^۵، امنیت و استقلال عاطفی در مدرسه و خانه را رشد دهنند.
  ۴. باید از طریق یک برنامهٔ بهداشتی مناسب، عادات مربوط به بهداشت و تندرستی را در خود به وجود آورند.
  ۵. باید حداقل موارد ضروری مربوط به درس‌های کلیدی را حتی اگر تحصیلاتشان به کلاس سوم تا پنجم محدود شود یاموزند.
  ۶. باید از طریق یک برنامهٔ آموزشی که به آنها یاد می‌دهد چگونه از فعالیت‌های تفریحی و اوقات فراغت لذت ببرند، یاموزند که خود را در فعالیت‌های اوقات فراغت مشغول کنند.
  ۷. باید از طریق یک برنامهٔ آموزشی که بر عضویت و همکاری در خانه به عنوان یکی از اهداف مهم برنامه تأکید می‌کند، به اعضای شایسته‌ای برای خانه و خانواده تبدیل شوند.
  ۸. باید از طریق یک برنامهٔ مدرسه‌ای که بر شرکت برنامه‌ی ویژه برای کودکان کم‌توان ذهنی، برنامه‌ای که با توانایی‌ها و علاقه‌ آنها سازگاری داشته باشد و اهدافي چون شایستگی شغلی و اجتماعی را مورد تأکید قرار دهد. برنامه‌ی مزبور فعالیت‌های کودکان را در سطوح سنی گوناگون با یک موضوع اصلی نظریه موضوع بنیادی مرتبط می‌سازد اگر چه این برنامه با اغلب برنامه‌هایی که برای سطوح سنی پایین در نظر گرفته می‌شود، تفاوت چندانی ندارد. ولی نسبت به برنامه‌ای که به این کودکان ارایه می‌شود از نظر اطلاعات شغلی، راهنمایی شغلی و آموزش شغلی واقعی‌تر است.
- هدف‌ها و مقاصد در تحقق آموزش حرفه‌ای**
- آموزش کودک کم توان ذهنی با آموزش کودک عادی تفاوت دارد. این تفاوت در آنجا نهفته است که در مورد کودک کم توان بر مهارت‌های ذهنی و نظری تأکید نمی‌شود و بیشتر رشد شخصیت و کفایت در زمینه‌های اجتماعی و شغلی تأکید می‌شود. کودکان کم توان ذهنی در زمینه‌هایی نظری خواندن، نوشتن، حساب، علوم و علوم اجتماعی نمی‌توانند به درجه‌ی مهارت و دانش کودکان عادی دست یابند. با وجود این می‌توانند یاموزند که خود را با جامعه سازگار و متعادل سازند و در یک شغل که به مهارت نیاز نداشته باشد یا مناسب افراد نیمه ماهر باشد شایستگی نشان دهند.
- کمیسیون تعیین سیاست‌های آموزش و پرورش چهار هدف عمدهٔ آموزش و پرورش را به شرح زیر بیان کرده است:
۱. هدف‌های خودشناس
  ۲. هدف‌های روابط انسانی
  ۳. هدف‌های کفایت اقتصادی

خواسته‌های دیگران تأکید ورزد علاوه بر سازگاری با همسایگان و نگه داری شغل فرد باید با خود و با وجود خویش نیز زندگی کند سلامت جسم و عقل عوامل مهمی در پیشرفت امور آموزش می‌باشد که ناکامی در رشد عاطفی و در شکست آنها در جامعه و کفایت شخصی آنها تأثیر بسزایی دارد.

جمعی تأکید می‌ورزند یا موزنده که عضو با کفایت جامعه شوند.

در یک جمع بندی کلی اهداف آموزش و پرورش استثنایی برای کودکان کم توان ذهنی

۱. کفایت شغلی: یک کودک کم توان ذهنی

باید طوری پرورش یابد که بتواند به طور جزیی یا کلی زندگی خود را از راه یک فعالیت مولده تأمین کند. بنابراین تربیت حرفه ای باید از زمانی که کودک به مدرسه وارد می‌شود شروع و هنگامی که با موفقیت به شغلی گمارده می‌شود و تا حدودی یا به طور کلی خود را اداره می‌کند پایان پذیرد.

۲. کفایت اجتماعی: کفایت اجتماعی مربوط به توانایی فرد در سازگاری با دیگران و نوعی تشریک مساعی با آنهاست. کودک کم توان ذهنی در بیشتر موارد یا عهده دار یک خانواده یا یکی از اعضای خانواده است. برنامه آموزشی برای کودک کم توان ذهنی باید بر روایت اجتماعی، کار با دیگران، سازگاری با مردم و توجه لازم به حقوق و

برنامه‌کلاس‌های ویژه در مدرسه برای کودکان کم توان ذهنی باید به گونه‌ای باشد که این کودکان را یاری کند تا از نظر اجتماعی و اقتصادی بزرگسالانی شایسته شوند. در طول دوران تحصیل شیوه‌های بروخود با دیگران، عادات و مهارت‌ها و اطلاعاتی که به این هدف‌ها جامه‌ی عمل می‌پوشاند مورد تأیید قرار گیرد تا:

۱. مهارت‌های داخل جامعه امتحنه شده در مدرسه را به موقعیت‌های داخل جامعه انتقال دهد.
۲. امکان کارآموزی را به هر میزانی که لازم است فراهم کند.

زیرنویس‌ها:

1.Occupational

4.Gres cores

2.Vocational guidance

5.Educational policies commission

3.Social placement

منابع:

۱. کرک، سامول - جانسون، جی ارویل، آموزش و پرورش کودکان عقب مانده‌ی ذهنی، ترجمه مهدی زاده (۱۳۶۵)، موسسه چاپ و انتشارات استان قدس رضوی.
۲. افروز، غلامعلی (۱۳۷۱)، مقدمه‌ای بر روان شناسی و آموزش و پرورش کودکان عقب مانده‌ی ذهنی، انتشارات دانشگاه تهران.
۳. باشمور لشکری، مریم (۱۳۸۵) حرفه آموزی و دانش آموزان چند معلولیتی، ماهنامه تعلیم و تربیت استثنایی، مرداد و شهریور، شماره‌های ۵۶ و ۵۷.
۴. حسین‌زاده، مرضیه و شریفی، رضا (۱۳۸۹). توسعه حرفه‌ای برای نوجوانان و جوانان کم‌توان ذهنی، ماهنامه تعلیم و تربیت استثنایی، تیرماه، شماره ۶۷.
۵. جلیلی، محمود و مرتضوی، سعیده (۱۳۸۵). مقدمه‌ای بر ارزیابی و رشد حرفه ای در کودکان، ماهنامه، تعلیم و تربیت استثنایی، آذر ۱۳۸۵، شماره ۶۰.